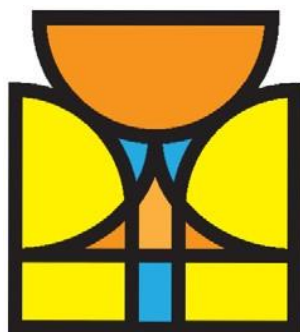

**Druhý Sbor
Českobratrské Církvě Evangelické
V Praze 3 – Žižkově**

2024

8

*Epištola Žižkovským
Neděle 10. března 2024*

*Radujte se s dcerou jeruzalemskou
a jásejte nad ní všichni, kdo ji milujete!
Veselte se s ní, veselte,
všichni, kdo jste nad ní truchlivali.
(Iz 66,10)*

POZDRAV

Milé sestry, milí bratři, milí přátelé, srdečně Vás zdravím z našeho žižkovského sboru. Přeji vám pokojný čas.

Dnešní sbírka byla Postní sbírkou Dikonie. Děkujeme za Vaši štědrost i za to, že pamatujete na náš sbor.

Program následujícího týdne:

V pondělí v 17:30h se sejde Tensing. V 18:30h se sejde hospodářská komise.

V úterý v 18h se sejdou děti.

Ve středu v 9:30h se koná setkání maminek s malými dětmi a od 19h se sejde staršovstvo.

Ve čtvrtek v 19h se koná setkání mládeže. Tématem bude odpouštění.

Výroční sborové shromáždění je naplánováno na neděli 7. dubna. Poohlédneme se za uplynulým rokem. Rovněž při něm proběhne moje opakovaná volba na následující období. Děkuji vám za důvěru, vážím si toho a těším se na další společná léta.

Společně s Diakonií (SCPS) letos pořádáme dětský **příměstský tábor**. Konat se bude od 19.8. do 23.8.

Letošní sborová dovolená se koná v termínu od 28.8. do 1.9. Pobývat budeme v Hoješíně u Seče. Rezervujte si, prosím, tento termín.

Jsem Vám k dispozici pro osobní rozhovory, návštěvu, modlitbu, praktickou pomoc, stačí dát vědět mailem nebo telefonem.

Těším se na Vás, Vaše farářka Olga Mrázková

ČTENÍ: Ge 1, 26-29

26 I řekl Bůh: „Učiňme člověka, aby byl naším obrazem podle naší podoby. Ať lidé panují nad mořskými rybami a nad nebeským ptactvem, nad zvířaty a nad celou zemí i nad každým plazem plazícím se po zemi.“ 27 Bůh stvořil člověka, aby byl jeho obrazem, stvořil ho, aby byl obrazem Božím, jako muže a ženu je stvořil.

EVANGELIUM: Mk 12, 13-33

13 Poslali k němu některé z farizeů a herodiánů, aby ho chytili za slovo. 14 Ti šli a řekli: „Mistře, víme, že jsi pravdivý a že se na nikoho neohlížíš; ty přece nebereš ohled na postavení člověka, nýbrž učíš cestě Boží podle pravdy. Je dovoleno dávat daň císaři, nebo ne? Máme dávat, nebo nemáme?“ 15 On však prohlédl jejich úskok a řekl jim: „Co mě pokoušíte? Ukažte mi denár!“ 16 Když mu jej podali, zeptal se jich: „Čí je tento obraz a nápis?“ Odpověděli: „Císařův.“ 17 Ježíš jim řekl: „Co je císařovo, odevzdejte císaři, a co je Boží, Bohu.“ Velice se nad tím podivili.

KÁZÁNÍ

Přečtením tohoto příběhu jsme se dostali do Jeruzaléma, někdy do doby kolem 30. roku. Je několik týdnů před Velikonocemi. Ježíš už stihl přijet do Jeruzaléma, na oslu, ale přesto se slavobránou a uvítáním. Jasně dal najevo, co si myslí o dobytčím trhu a směnárnách na chrámovém nádvoří. A o tom, co by tam mohlo být místo toho.

Pak pravidelně přichází na chrámové nádvoří a vypadá to, jako by se nic moc nedělo. Ale je to taková trochu hra o nervy. Ti vysoce postavení, ti co ovládají chrám a chovají se, jako by jim to tam patřilo, jsou z něho čím dál nervóznější.

Posledně (minulou neděli) to zkusili hodně reprezentativně. K Ježíšovi přišli velekněží, právníci a poslanci. Vypadalo to skoro jako nějaká vyšetřovací komise, která má zjistit, jestli je Ježíš prorok – nebo není. A podle toho mu povolit nebo nepovolit, aby tady učil a jednal.

Minule ta komise neuspěla, spíš se ztrapnila. A tak to nyní zkouší jinak.

ii.

Poslali k němu některé z farizeů a herodiány

Poslali k němu- to zní docela strašidelně. To znamená, že ti, co teď spěchají za Ježíšem, aby mu položili otázku, jsou jenom nastrčení. (Agenti, spolupracovníci, kolaboranti) Tváří se, jak strašně je to zajímavá, ale ve skutečnosti je tam poslal někdo jiný. A ti jiní chtějí Ježíše nachytat.

Když se to nepodařilo otázkou, jestli se považuje za proroka, tak to zkusí (přesněji řečeno: nechají zkusit, politickou otázkou.

Marek nám upřesní, že k Ježíšovi poslali *některé z farizeů a herodiánů*, tedy že se k tomu propůjčili jen

někteří z farizeů a herodiánů. Protože tady nepůjde o normální rozhovor. Tady je to spíš normální podraz.

Dnes už jsme skoro v půlce března, tedy v čase, kdy se podávají daňová přiznání. Tady ale nešlo o to, které příjmy přiznat nebo nepřiznat. Tady je tou hlavní otázkou *komu*.

Kdo má nebo nemá právo vydávat rozkazy a vybírat daně. Judsko bývala kdysi svobodná země a vládl v ní Hospodinův pomazaný.

Teď jsou tady římské legie a římský místodržící. A na těch penězích, kterými se platí, je hlava jakéhosi císaře. Máme ho poslouchat nebo ignorovat?

iii.

Je jasné, že je to hodně ožehavá otázka. Takhle na veřejnosti, když římscí vojáci jsou na doslech. A zrovna tak je celkem jasné, co si o tom myslí všichni ti Galilejci, co přišli s Ježíšem. Jenže vyslovit to nahlas, to by znamenalo zahájit otevřenou vzpouru. A říct cokoliv jiného by znamenalo zklamat ty svoje Galilejce.

Právě proto ho tak ti nastrčení farizeové a herodiáni na začátku tak vemlouvavě přesvědčují:

Ty se přece neohlížíš na nějaké následky a je ti jedno, kdo to poslouchá. Ty přece říkáš pravdu a pravda je jenom jedna. Tak máme platit daň císaři nebo se má slušný člověk vzepřít?

Jenže Ježíš jim na to prostě nepřistoupí. A neřekne rovnou ano/ ne.

Nejdřív řekne: *co mě pokoušíte*

Marek to ještě zdůrazní: *(Ježíš) prohlédl jejich úskok a (proto) jim řekl: „Co mě pokoušíte?“*

Jinými slovy, jako by řekl: na to vám nenaletím.

A rozehraje s nimi takovou hru: *Dejte mi denár, at' tedy posoudíme, komu patří.*

Oni mu ho podají a Ježíš konstatuje, že na té minci je hlava jakéhosi cizího pána. Zřejmě císaře. Na slušné židovské minci by žádná taková hlava nebyla, protože Desatero zakazuje zobrazovat lidi, natož pak císaře.

A když je tam hlava toho cizího pána, tak to bude asi jeho. Tak mu tu minci vraťte.

A přidá poučení: *Co je císařovo, dejte císaři, a co je Boží dejte Bohu.*

v.

Tak, do téhle pasti Ježíš nevlezl a má zase na chvíli klid. Pokud jde o tu politickou otázku, tak přísně vzato řekl: *ano, platit daň císaři.*

Úplně jako spořádaný občan. Ale řekl to tak, že citlivé galilejské uši jeho příznivců v tom zaslechli: *dejte Římanům ty jejich peníze. At' si je klidně nechají.*

My se obejdeme bez nich i bez těch Římanů. Ale všechno ostatní tady patří Bohu.

Ten denár byl k obrazu císařovu. Doslova. Otiskl si ho tam, ten svůj obraz. Ale člověk je přece k obrazu

Božímu. Otiskl si ho tam. Píše se o tom hned na začátku Bible. Člověk nepatří žádnému císaři, maximálně mu může platit ty daně.

Ale patří Bohu.

vi.

Tomu ti Ježíšovi Galilejci rozuměli. A ti nastrčení farizeové a herodiáni taky.

Ale teď je zase ta otázka, co s tím my.

„Co je císařovo, odevzdejte císaři, a co je Boží Bohu.“

Někdy to dost alibisticky sloužilo a slouží takovému tomu zjednodušenému pojetí o dvou světech. Kdy se na jedné straně snažíme žít svůj život víry- konáme rituály, modlíme se a přitom si namlouváme, že politický život se nás vlastně netýká. Jsme přesvědčeni, že se ohýbáme, ustupujeme jen o tolik, kolik té vládě náleží. Ale co se týče náboženské oblasti, tak tam se držíme pevně Boha. Ježíš nehájil pojetí takovýchto dvou světů, kdy jeden by patřil Bohu a v tom druhém by byl bohem císař, nebo nějaká jiná politická moc.

Ježíš nám chce říct, abychom nedávali císaři, co je Boží, co patří Bohu.

Nedávejte mocným vládu nad tím, co je nejdůležitější – to je vaše svoboda, svoboda vašeho svědomí a ze svědomí plynoucí jednání. V této otázce podléháme jedině Bohu. Díky Bohu.

Ježíš nám nedává přesný návod, instrukce, jak se v určitých případech zachovat, jak se rozhodnout. Nutnost učinit rozhodnutí, podle hodnot, kterými měříme svůj život, zůstává v každé konkrétní situaci na každém z nás. Ježíš nám opakuje, zodpovídat se jednou, až přijde čas, budete pouze a jedině Bohu.

Patříte Bohu, tak se Bohu odevzdávejte. Možná někdy narazíte, ale patříte-li Bohu, tak vás nic z jeho ruky nevyrvé. A to je hezké povzbuzení na závěr, že se vlastně nemáme čeho bát a může nám to dodat jistoty a odvahy. Neboť patříme-li Bohu, tak se není čeho bát.

PŘÍMLUVNÁ MODLITBA

Pane Ježíši Kriste,
prosíme, dodávej nám odvalu, ať jednáme podle našeho nejlepšího svědomí a nemusíme se jednoho dne stydět za svá rozhodnutí, činy nebo za svou pasivitu. Vždyť patříme tobě, a tobě budeme jednoho dne skládat účty.

Prosíme za všechny mocné, ať se svou mocí náležitě nakládají.

Prosíme za všechny bezmocné, kterým se nedostává práva, důstojnosti, respektu.

Prosíme za všechny zraněné, na těle i na duši.

Do tvých rukou vkládáme nemocné, umírající, osamělé, zoufalé.

Věříme, že v tvém spočinutí je možné najít pokoj a smíření.

Prosíme, obdař náš svět pokojem.

POSLÁNÍ: Dt 31,6

Bud'te rozhodní a udatní, nebojte se a nemějte strach, neboť Hospodin , tvůj Bůh, jde s tebou, nenechá tě klesnout a neopustí tě.

POŽEHNÁNÍ:

*At' Hospodin ti žehná
a chrání tě,
at' Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář
a je ti milostiv,
at' Hospodin obrátí k tobě svou tvář
a obdaří tě pokojem.*

KONTAKTY

Druhý sbor ČCE v Praze 3 – Žižkově
Čajkovského 1639/10,
130 00 Praha 3

tel: 222 722 753, 739 244 619

E-mail: zizkov2@evangnet.cz

Web: <https://zizkov2.evangnet.cz>

farářka: Olga Mrázková, tel: 608 474 527,

E-mail: olimrazkova@seznam.cz

Úřední hodiny: po 17-19; jindy (po dohodě)

kurátorka: Eva Potměšilová, tel: 604 180 711,

E-mail: eva.potmesilova@seznam.cz

správa domů: Petr Klas, tel. 603 559 984

E-mail: domycajkov@seznam.cz

úřední hodiny: po: 8h-12h, 16h-18h; út, st a pá: 8h-9h;

čt: 8h-9h, 15h-19h

účetní: Michaela Bartošková

E-mail: michaela.zizkov2@seznam.cz

úřední hodiny: po: 16 h-19h

číslo účtu: 2700073883/2010